

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ο ΠΑΡΑ ΤΩ, ΑΡΕΙΩ, ΠΑΓΩ,
ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ

Βαθμὸς Ἀσφαλείας :

Βαθμὸς Προτεραιότητος :

Ἀριθ. Πρωτ. *ΓΥΩΜ 14*

Ἐν Ἀθήναις τῇ *6^η* Νοεμβρίου 197*7*

Π ρ ὶ σ

Τὸ Ἰπουργεῖον Δικαιοσύνης

Γει. Δ/νσιν Δωφρ. Δ/σεως

Δ/νσιν Ποιν. καὶ Δωφρ. ὑποθέσεων

Τμῆμα Χαρίτων

Ἐ ν τ α ὺ θ α

Ἐπί τοῦ τεθέντος μοι, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 75568 ἐ.ξ. Ἰμετέρου ἐγγράφου ἐρωτήματος, εἰάν τὸ ἄρθρον 47 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος προβλέπει ἀπονομήν χάριτος καὶ διέμετρα ἀσφαλείας, ἔχω τήν τιμὴν νά ἐκθέσω τά ἑξῆς:

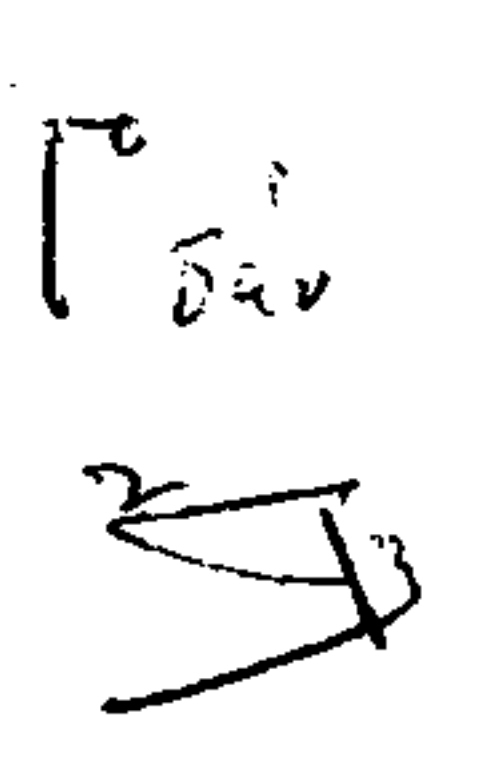
Κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἔχει τὸ δικαίωμα, ὑπὸ τὰς ἐν αὐτῷ προϋποθέσεις, ὅπως χαρίζῃ, μετατρέπῃ ἢ μετριάξῃ τὰς κατὰ τῶν δικαστηρίων κατεγινωσσομένης ποινάς, ὡς καὶ νά αἴρῃ τὰς πάσης φύσεως κατὰ νόμον συνεπέας κατεγινωσθεισῶν καὶ ἐκτιθεισῶν ποινῶν.

Ὁ Ποινικὸς κώδιξ εἰς τὸ κεφάλαιον Δ' τοῦ πρώτου βιβλίου προβλέπει μέτρα ἀσφαλείας καὶ δὴ τὴν φύλαξιν ἀκαταλόγιστον, ἐπιινδύνων εἰς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν, ἐγκληματιῶν εἰς δημόσιον θεραπευτικὸν κατὰ-

στημα (άρθρα 69,70), τήν εισαγωγήν εἰς θεραπευτικόν κατάστημα ἀλκοολικῶν καί τοξικομανῶν καταδίκων μετὰ τήν ἔκτισιν τῆς ποινῆς (άρθρον 71), τήν παραπομπήν εἰς κατάστημα ἐργασίας μετὰ τήν ἔκτισιν ποινῆς φυλακίσεως ἐκείνων τῶν ὁποίων τό ἔγκλημα δύναται ἀποδοθῆ εἰς τήν φυγοποιάν ἢ τήν πρός τόν ἄτακτον βίον ροπήν αὐτῶν (άρθρον 72), τήν ἀπαγόρευσιν διαμονῆς (άρθρον 73), τήν ἀπέλασιν ἀλλοδαποῦ (άρθρον 74, ὡς ἀντικ. δι' ἄρθρον 1 ν.410/1976), τήν δήμευσιν (76 παρ.2 Π.Κ.), διακρίνων ταῦτα ἐπὶ τῶν ποινῶν, ἤτοι τῶν κυρίων ποινῶν (άρθρα 50-58) καί τῶν παρεπομένων τοιούτων (άρθρα 59-68), ὡς τοῦτο προκύπτει καί ἐκ τῶν τίτλων τοῦ ὡς εἴρηται κεφαλαίου καί τῶν ὑποδιαίρεσέων του.

Εἰς τήν διάκρισιν ταύτην προβαίνει διότι τά ἀσφαλιστικά ταῦτα μέτρα, ἅτινα ἐπιβάλλονται πρὸς τῆ ποινῇ (ὡς τά ἐν ἄρθροις 71,72,73,74) ἢ ἀντ' αὐτῆς (ὡς τό ἐν ἄρθρῳ 69), ἀποσκοποῦν εἰς τήν προφύλαξιν τῆς κοινωνίας ἀπὸ τοῦ κινδύνου τόν ὁποῖον ἐνέχει ἡ προσωπικότης τοῦ δράστου ἢ ἡ ὑπερξίς ὠρισμένων ἀντικειμένων, ἤτοι εἰς τήν εἰδικήν πρόληξιν, οὐχί τόν κολασμόν τοῦ δράστου. Ἡ διάκρισις αὕτη (ποινῶν-μέτρων ασφαλείας) διατυποῦται καί εἰς τήν ἐπὶ τοῦ σχεδίου τοῦ ποινικοῦ κώδικος αἰτιολογικήν ἐκθεσιν ἐν σχέσει μέ τήν παραπομπήν εἰς κατάστημα ἐργασίας, ἥτις χαρακτηρίζεται ἐν αὐτῇ ὡς μέτρον ἀσφαλιστικόν, τουτέστιν προληπτικόν μελλόντων ἐγκλημάτων, οὐχί ποινῆ.

Οὕτω καί μή προκύπτοντος ἐκ τοῦ ἄρθρου 47 παρ.1 τοῦ συντάγματος ὅτι ὡς ποινῆ νοεῖται διάφορόν τι τοῦ ἐν τῷ ποινικῷ κώδικι, τά μέτρα ασφαλείας τοῦ ποινικοῦ κώδικος, ὡς καί αἱ εἰδικοὺς νόμους τοιαῦτα (ὡς ἡ ἀστυνομική ἐπιτήρησις) ^{Γ δὲν} προβλέπονται ὑπὸ τῆς διατάξεως ταύτης. (Οὕτω: Λιπουρόπουλος: Ἑρμ.Κ.Ποιν.Δ. ἔκδ. β' τ. Β. σελ.383 σημ.2, Γαρδίκας: Ἐγκληματολογία ἔκδ. 1965 τ. Γ σελ. 540, Ποιν.Χρονικά τ. Δ σελ.4, γενικώτερον διὰ διάκρισιν ποινῶν καί μέτρων ασφαλείας: Π. Πλιοπούλου: Σύστημα ἐλληνικοῦ ποινικοῦ δικαίου σελ. 503, Γ. Θεσιάδου: Ποινικόν δίκαιον τ. Β σ.183).

Ἐν ἀρμονίᾳ δέ πρὸς τῆς διατάξεως ταύτης τοῦ Συντάγματος εὔρηται ὁ Κ.Ποιν.Δ., ὅστις ὀρίζει ἐν ἄρθρῳ 567 ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τῆς καταγνωσθείσης ποινῆς γαύει διὰ χάριτος, μὴ ὀρίζων ὅμως τοῦτο καὶ διὰ τὰ μέτρα ἀσφαλείας.

Περαιτέρω εἶναι ἐκτό; ἀμφιβολίας ὅτι δέν ἐμπίπτουν τὰ μέτρα ἀσφαλείας εἰς τὰς "πάσας φύσεως κατὰ νόμον συνεπείας τῶν ποινῶν", δι' ἃς τὸ ἄρθρον 47 παρ.1 τοῦ Συντάγματος προβλέπει ἀπονομὴν χάριτος, ρυθμίσαν τὸ θέμα τῆς ἀπονομῆς χάριτος διὰ παρεπομένους ποινὰς συμφώνως πρὸς κρατήσαν ἐν τῇ πρακτικῇ ἄποψιν ὑπὸ τὰ προΐσχύσαντα συντάγματα ἅτινα δέν περιεῖχον τοιοῦτον ὀρισμόν.

Μετά τερμῆς

Ἐν ἀντεισαγγελίᾳ τοῦ Ἀρείου Πάγου

(Στ. Τούσας)